

Kendelse af 6. august 2015 (J.nr. 2015-391)

Nægtelse af offentliggørelse af årsrapport før modtaget dokumentation for enighed om årsrapportens godkendelse.

Selskabsloven § 16, stk. 3.

(Anders Hjulmand, Kirsten Aaskov Mikkelsen og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 5. januar 2015 har administrerende direktør K fra A ApS klaget over, at Erhvervsstyrelsen ved skrivelse af 8. december 2014 som præciseret ved redegørelse af 5. februar 2015 har nægtet at offentliggøre selskabets årsrapport for 2013 førend styrelsen har modtaget dokumentation for at ”parterne” i enighed har godkendt årsrapporten.

Sagens omstændigheder:

Den 14. november 2013 traf Erhvervsstyrelsen overfor A ApS følgende afgørelse:

”Tvist om adkomst til anparterne i A APS, CVR-nr. (.....)

Som beskrevet i Erhvervsstyrelsens brev af 4. marts 2013, er styrelsen blevet kontaktet af bl.a. juridisk konsulent F på vegne af hans klient B ApS. Ud fra det oplyste fremgår det at B ApS ejer 50 % af anparterne i A ApS. Du har efterfølgende haft henvendelserne i høring, og du har i den forbindelse ved partsindlæg af 7. marts 2013 afvist, at B ApS er anpartshaver i A ApS.

På baggrund af ovennævnte henvendelser og indlæg er det Erhvervsstyrelsens opfattelse, at der består en tvist om adkomsten til anparterne i selskabet.

Efter det til Erhvervsstyrelsen oplyste er der tvist om, hvorvidt anparterne i selskabet er dobbeltoverdraget, og om hvorvidt selskabet skal anerkende overdragelsesaftalen af 28. november 2011 mellem C LTD og D ApS.

Afgørelsen af, hvorvidt der er sket overdragelse, og hvem overdragelsen i givet fald er sket til, forudsætter en bevisvurdering, som Erhvervsstyrelsen ikke er kompetent til at foretage.

En sådan bevisvurdering henhører under domstolene, hvorfor styrelsen henviser til, at der anlægges retssag til afgørelse af spørgsmålet om adkomsten til selskabet.

Da der således efter styrelsens opfattelse hersker tvivl om adkomsten til selskabets anparter, har styrelsen truffet afgørelse om at lukke for alle

registreringer på selskabet, indtil styrelsen modtager dokumentation for, at ejerskabet er afklaret enten ved dom, voldgiftsavgørelse eller forlig.

Eneste undtagelse hertil vil være beslutninger, som i enighed er truffet på en generalforsamling, hvor begge parter har deltaget.

Hertil skal endvidere bemærkes, at hvis parterne ikke i enighed udarbejder, godkender og indsender årsrapport for selskabet, så styrelsen har modtaget godkendt årsrapport for selskabet inden indsendelsesfristen i årsregnskabslovens § 138, vil selskabet blive oversendt til skifteretten med henblik på tvangsopløsning, jf. årsregnskabslovens § 150.

Styrelsen vil ikke, før tvisten om adkomsten til selskabet er endelig afgjort, tage stilling til om der skal afholdes en eventuel styrelsesgeneralforsamling i selskabet.

Da der foreligger en tvist om adkomsten til anparterne i selskabet, har styrelsen ændret den offentliggjorte tekst på selskabets tegningsregel til følgende:

”[Erhvervsstyrelsen skal henlede opmærksomheden på, at der er uenighed om ejendomsretten til anparterne i selskabet].”

Samtidig har styrelsen offentliggjort følgende meddelelse på selskabet:

”Så længe der er uenighed om adkomsten til anparterne i selskabet, kan der ikke foretages registrering af ændringer i selskabet, heller ikke via Webreg medmindre parterne er enige herom.”
...”

Denne afgørelse blev ikke indbragt for Erhvervsankenævnet.

Erhvervsstyrelsen har den 8. december 2014 truffet en ny afgørelse over for A ApS. Af afgørelsen fremgår det:

”I forlængelse af styrelsens brev af 14. november 2013 til A ApS, att.: K, returneres selskabets årsrapporter 12/13 og 13/14 hermed.

Af styrelsens brev fremgår følgende:

Hertil skal endvidere bemærkes, at hvis parterne ikke i enighed udarbejder, godkender og indsender årsrapport for selskabet, så styrelsen har modtaget godkendt årsrapport for selskabet inden indsendelsesfristen i årsregnskabslovens § 138, vil selskabet blive oversendt til skifteretten med henblik på tvangsopløsning, jf. årsregnskabslovens § 150.

Førend selskabets årsrapport kan offentliggøres, må det således dokumenteres, at parterne i enighed har godkendt årsrapporten, enten

ved at alle parter underskr[iver] generalforsamlingsreferat, eller ved at alle parter tiltræder årsrapporten ved underskrift på forsiden.

Ovenstående skal indsendes senest 4 uger fra dags dato. Er dette ikke modtaget inden fristens udløb vil styrelsen uden yderligere varsel anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet.

...

K har på vegne af selskabet ved skrivelse af 5. januar 2015 klaget over afgørelsen, og har i den forbindelse anført:

”Anke af Erhvervsstyrelsens afgørelse vedr. A ApS. CVR-nr. (...), sag nr. (...)

Hermed påankes Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 8. december 2014 ovenstående sag.

Påstande:

- Principalt: Annulation
- Subsidiært: Hjemvisning
- Endvidere nedlægges der en selvstændig påstand om, at anken tillægges opsættende virkning
-

Supplerende sagsfremstilling

Sagen drejer sig om, hvorvidt Erhvervsstyrelsen er berettiget til at afvise modtagelsen af selskabets årsrapporter for 2012 og 2013.

Kravene til udarbejdelse af årsrapport er normalt i al væsentlighed, at årsrapporten skal udarbejdes af ledelsen, at årsrapporten skal forsynes med revisorpåtegning, at årsrapporten skal godkendes af generalforsamlingen, og at årsrapporten skal indsendes til Erhvervsstyrelsen.

Samtlige disse krav er opfyldt, både for så vidt angår årsrapporterne for 2012 og 2013.

Når der imidlertid alligevel opstår en sag, så skyldes det, at Erhvervsstyrelsen i sin afgørelse af den 14. november 2013 - i øvrigt uden nærmere angivelse af en eventuel hjemmel - har ment at måtte opstille en yderligere betingelse i form af, at "...parterne enighed udarbejder, godkender og indsender årsrapport for selskabet..."

"Parterne" i henhold til Erhvervsstyrelsens afgørelse er mest oplagt E AG og B ApS, og afgørelsen er truffet i anledning af, at selskabet B ApS havde anmodet Erhvervsstyrelsen om afholdelse af en styrelsesgeneralforsamling i selskabet, i hvilken forbindelse B ApS havde påberåbt sig en overdragelsesaftale mellem C LTD. og D ApS vedrørende 50 % af kapitalandelene i selskabet, idet B ApS videre hævdede at have erhvervet sidstnævntes kapitalandel.

Heroverfor står, at alene E AG den 14. juli 2012 over for selskabet har denuncieret en overdragelse af samtlige kapitalandele i selskabet fra C LTD. til E AG i forbindelse med, at selskabet C LTD. blev nedlukket.

E AG har endvidere over for selskabet blandt andet oplyst, at man mener, at den af B ApS påberåbte overdragelsesaftale mellem C LTD. og D ApS skal ses i sammenhæng med en tilhørende rammeaftale indgået mellem samme parter, og at man anser denne rammeaftale for væsentligt misligholdt af D ApS, hvorfor man ikke anser sig for forpligtet af aftalen.

Selskabet har ingen kompetence til at afgøre dette spørgsmål materielt, men må - som også Erhvervsstyrelsen - henvise parterne til om fornødent at søge spørgsmålet afgjort ved domstolene. Det kan dog oplyses, at selskabet ikke anser E AG's påstand for oplagt ubegrundet.

I forbindelse med selskabets modtagelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 14. november 2013 kontaktede selskabet i øvrigt Erhvervsstyrelsen, som telefonisk oplyste, at afgørelsen alene ville have virkning for aflæggelsen af fremtidige årsrapporter, altså fra og med regnskabsåret 2013, jf. herved mailkorrespondance vedlagt som bilag Det formodes derfor, at det beror på en lapsus, at Erhvervsstyrelsen i sin afgørelse af den 8. december 2014 anfører, at ikke bare årsrapporten for 2013, men også årsrapporten for 2012 returneres.

Erhvervsstyrelsens afgørelse er juridisk forkert

Efter selskabets opfattelse er retstilstanden vedr. kravene til godkendelse af selskabets årsrapport som følger:

1. Årsrapporten skal godkendes på generalforsamlingen
2. Det er alene kapitalejere, der har stemmeret på generalforsamlingen, jf. selskabslovens § 78
3. Enten er man kapitalejer, eller også er man ikke

Ad pkt. 1 er Erhvervsstyrelsen, så vidt ses, enig i selskabets opfattelse.

Ad pkt. 2 er Erhvervsstyrelsen tilsyneladende af en anden opfattelse end selskabet. I Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 8. november 2013 afviser Erhvervsstyrelsen således på den ene side at tage stilling til, om B ApS er kapitalejer i selskabet, men kræver på den anden side, at selskabets årsrapport skal vedtages på en generalforsamling med deltagelse af B ApS, Heraf følger altså, at man efter Erhvervsstyrelsens opfattelse kan have stemmeret på en generalforsamling uden at være kapitalejer. Det er selskabets opfattelse, at Erhvervsstyrelsens opfattelse er ukorrekt og uden hjemmel,

Ad pkt. 3 er Erhvervsstyrelsen tilsyneladende af en anden opfattelse, at der findes en særlig kategori af kapitalejere, nemlig i form af "måske-kapitalejere". En "måske-kapitalejer" er tilsyneladende en fysisk eller juridisk person, der påstår at være kapitalejer, men hvor en anden påstår at være ejer af den samme kapitalandel. Erhvervsstyrelsen mener således tilsyneladende, at både E AG og B ApS er "måske-kapitalejere", for så vidt angår de

omtvistede 50 % af kapitalandelene i selskabet, og at "måske-kapitalejere" har en sags samejestatus og herefter må udøve deres rettigheder i enighed, og at del i øvrigt kun er domstolene, voldgift eller parternes frivillige aftale, der kan ændre denne påtvungne samejestatus. Det er selskabets opfattelse, at et sådant synspunkt er ukorrekt og uden hjemmel - og i øvrigt tillige gør det helt urimeligt risikofyldt at være kapitalejer, ligesom synspunktet åbner op for, at der alt for let kan opstå uhensigtsmæssige "deadlock"-situationer i kapitalselskaber.

Selskabet mener derimod, at den korrekte retstilstand er, at der eksempelvis ved afholdelse af generalforsamlinger til enhver tid må tages stilling til, hvem der er berettiget til at deltage på generalforsamlingen, at kompetencen hertil tilkommer selskabet, og at beslutningen skal træffes ud fra ejerbogens udvisende, jf. også herved selskabslovens § 95, stk. 3, og at det er selskabets ansvar at føre ejerbogen, herunder at tage stilling til, hvorvidt E AG eller B ApS skal være noteret som ejer af den omtvistede kapitalandel. Hvis eksempelvis B ApS mener, at noteringen i ejerbogen er forkert, må B ApS herefter om fornødent anlægge anerkendelsessøgsmål mod selskabet med påstand om ændring af ejerbogen, og selskabet er naturligvis endvidere ansvarlig over for såvel E AG som B ApS i tilfælde af ukorrekte registreringer i ejerbogen.

Erhvervsstyrelsens afgørelse er uden hjemmel

Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 8. december 2014 er en forvaltningsakt og som sådan underlagt kravet om lovmæssig forvaltning, hvorefter forvaltningsakten skal have hjemmel i lov eller anden lignende bemyndigelse.

Imidlertid har Erhvervsstyrelsens afgørelse ingen sådan hjemmel. Afgørelsen støttes således alene på en anden forvaltningsakt, nemlig i form af Erhvervsstyrelsens egen afgørelse af den 14. november 2013.

Hertil kommer, at også Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 14. november 2013 er uden hjemmel i lov eller anden lignende bemyndigelse.

Erhvervsstyrelsens afgørelse er i strid med proportionalitetsprincippet

Proportionalitetsprincippet indebærer dels, at forvaltningen skal vælge det mindst indgribende, men dog effektive middel til at nå til ønskede mål, dels at midlet ikke må være uforholdsmæssigt indgribende i forhold til det ønskede mål, jf. Garde m.fl. (2009): Forvaltningsret, almindelige emner, s. 264. Heraf følger endvidere, at midlet skal være egnet til overhovedet at nå det ønskede mål.

Med Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 14. november 2013 søger Erhvervsstyrelsen at fremprovokere en afklaring på spørgsmålet om ejerskabet til 50 % af kapitalandelene i selskabet. Dette udgør altså *målet*.

Erhvervsstyrelsen søger at opnå målet ved at kræve, at selskabets årsrapport skal godkendes på en generalforsamling, hvor begge de to stridende kapitalejere deltager.

Dette udgør altså *midlet*.

Det er imidlertid ikke kapitalejerne, men selskabet, der har ansvaret for at udarbejde og indsende årsrapport til Erhvervsstyrelsen. Selskabet har omvendt ingen mulighed for at kræve, at de to stridende kapitalejere finder en afgørelse på tvisten, ligesom selskabet ikke er part i denne tvist. Herefter er midlet ikke *egnet* at nå det ønskede mål.

Erhvervsstyrelsens afgørelse er i strid med det materielle specialitetsprincip
Det materielle specialitetsprincip indebærer, at forvaltningen er forpligtet til at sondre mellem forskellige beføjelser, således at forskellige beføjelser uden indbyrdes sammenhæng ikke sammenblandes.

Som eksempel kan nævnes dommen 1)1929,452H, hvor det fandtes uberettiget, at en forvaltningsmyndighed havde nægtet levering af gas og elektricitet med henblik på inddrivelse af en skatterestance. Dommen er nærmere omtalt hos Garde m.fl. (2009): Forvaltningsret, almindelige emner, s. 242.

Hvis det således antages, at Erhvervsstyrelsen har beføjelse til at pålægge kapitalejere at afklare en indbyrdes tvist, og at Erhvervsstyrelsen har beføjelse til at påse, at en årsrapport er gyldigt udarbejdet, så er der tale om to forskellige beføjelser, og hvor en sammenblanding heraf er i strid med det materielle specialitetsprincip.

Erhvervsstyrelsens afgørelse er i strid med magtfordrejningslæren
Magtfordrejningslæren indebærer i sin nugældende form, at ”... *der er pligt til positivt at inddrage relevante saglige hensyn i forvaltningen... og det er ikke tilstrækkeligt, at forvaltningen har undladt at tage usaglige hensyn*”, jf. Garde m.fl. (2009), Forvaltningsret, almindelige emner, s. 223f med henvisning til relevant retspraksis.

Hertil bemærkes, at formålet med kravet om, at også B ApS skal godkende årsrapporten, som nævnt ovenfor er at fremprovokere en afgørelse på et spørgsmål, som ikke vedrører aflæggelse af årsrapporter, hvorfor der er tale om et usagligt og irrelevant hensyn i forhold til spørgsmålet om aflæggelse af årsrapporter. Herefter er Erhvervsstyrelsens afgørelse tillige i strid med magtfordrejningslæren.

Erhvervsstyrelsens sagsbehandling er mangelfuld
Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 14. november 2013 er uden nogen nærmere redegørelse for den abstrakte fortolkning af gældende ret, som Erhvervsstyrelsen måtte støtte sin afgørelse på.

Sikkert er det, at Erhvervsstyrelsen ikke har brugt sagsbehandlingsperioden på at afdække fakta i sagen. Selskabet er således kun i yderst begrænset omfang blevet kontaktet med spørgsmål i sagen, og endnu mere bemærkelsesværdigt er det, at Erhvervsstyrelsen på intet tidspunkt har fundet anledning til at foretage partshøring af E AG, men helt ensidigt har lagt de af B ApS afgivne oplysninger om tvisten vedrørende kapitalandelene

til grund. Det gælder så meget desto mere, når Erhvervsstyrelsen selv omtaler E AG og B ApS som "parterne" i relation til kravet om godkendelse af selskabets årsrapport i Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 14. november 2013.

Anbringender:

Til støtte for den nedlagte påstand om annullation eller hjemvisning af Erhvervsstyrelsens afgørelse gøres det gældende,

- at Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 8. december 2014 er juridisk ukorrekt,
- at Erhvervsstyrelsens afgørelse af den 8. december 2014 er uden hjemmel,
- at Erhvervsstyrelsens afgørelse er i strid med proportionalitetsprincippet,
- at Erhvervsstyrelsens afgørelse er i strid med det materielle specialitetsprincip, - at Erhvervsstyrelsens afgørelse er i strid med magtfordrejningslæren,
- at Erhvervsstyrelsens sagsbehandling er mangelfuld, og at manglerne er konkret væsentlige,
- at Erhvervsstyrelsen under alle omstændigheder ikke gyldigt kan stille yderligere krav til godkendelsen af selskabets årsrapport end de krav, som følger af gældende lovgivning, hvorfor Erhvervsstyrelsen er uberettiget til at afslå modtagelsen af selskabets årsrapport.

Specifikt for så vidt angår returneringen af selskabets årsrapport for regnskabsåret 2012, gøres det yderligere gældende:

- at Erhvervsstyrelsen tidligere har oplyst, at selskabets årsrapport for regnskabsåret 2012 ikke er omfattet af styrelsens afgørelse af den 14. november 2013, jf. mailkorrespondance vedlagt som bilag ...”

I anledning af klagen har Erhvervsstyrelsen i en redegørelse af 5. februar 2015 udtalt:

” ...

Indledningsvist skal Erhvervsstyrelsen bemærke, at styrelsen ved fornyet gennemgang af sagen har besluttet at offentliggøre selskabets årsrapport for 2012, da styrelsens afgørelse af 14. november 2013 er truffet efter godkendelse og indsendelse af selskabets årsrapport for 2012.

...

Erhvervsstyrelsens udtalelse vedrørende klagen

Administrerende direktør K har på vegne af A ApS, CVR-nr. (...) klaget til Erhvervsankenævnet over Erhvervsstyrelsens afgørelse af 8. december 2014. I afgørelsen returnerede Erhvervsstyrelsen selskabets indsendte årsrapporter for 2012 og 2013, (det er fejlagtigt angivet i styrelsens brev, at det er årsrapporterne for 12/13 og 13/14, der returneres) da årsrapporterne ikke er godkendt korrekt i forholdet til styrelsens anvisninger.

Styrelsen fastholder sin afgørelse af 8. december 2014, for så vidt angår årsrapporten for 2013, da det ikke er dokumenteret, at selskabets årsrapport

er godkendt i overensstemmelse med styrelsens anvisninger i afgørelsen af 14. november 2013.

Der gøres i den forbindelse opmærksom på, at det ikke længere er muligt at påklage styrelsens afgørelse af 14. november 2013, da klagefristen udløb for mere end 1 år siden. Af den grund har styrelsen i det nærværende ikke taget videre stilling til den del af klagers argumentation, der vedrører styrelsens afgørelse af 14. november 2013.

Samtidig stiller styrelsen sig uforstående overfor klagers påstand vedrørende hjemmelsmangel, da styrelsens brev af 8. december 2014 er en udmøntning af styrelsens afgørelse af 13. november 2013, hvori det fremgår, at selskabets årsrapporter skal godkendes af de parter, som er involveret i sagen vedrørende tvist om adkomst.

Sagens faktiske omstændigheder

På trods af, at der alene klages over styrelsens brev af 8. december 2014, hvor styrelsen returnerer selskabets årsrapporter, da disse ikke er godkendt i overensstemmelse med styrelsens afgørelse af 14. november 2013, resumeres i hovedtræk de samlede faktiske omstændigheder, herunder også de omstændigheder, der knytter sig til den tidligere sag vedrørende tvist om adkomst til selskabets anparter.

Erhvervsstyrelsen modtog den 31. januar 2013 en anmodning om indkaldelse til ekstraordinær generalforsamling i A ApS på vegne af selskabet B ApS, CVR-nr. 33 77 56 28, der påstod at eje 50 pct. af anparterne i A ApS.

Herefter indsendte A ApS selskabets ejerbog samt en kommentar om, at selskabet ikke mente, at B ApS ikke var anpartshaver i A ApS.

21. marts 2013 modtog Erhvervsstyrelsen brev fra F, der på vegne af B ApS fastholdt, at B ApS var anpartshaver i A ApS, herunder flere dokumenter, som efter det oplyste dokumenterer, at B ApS ejer 50 pct. af anparterne i A ApS.

Den 12. november 2013 modtog Erhvervsstyrelsen bemærkninger fra K på vegne af A ApS. Af disse fremgår det, at selskabet mener, at tvisten vedrører, hvorvidt B ApS gyldigt kan indkalde til ekstraordinær generalforsamling, da der i tilfælde af, at der er sket overdragelse af anparterne i A ApS, ikke er sket den nødvendige denuntiation overfor ledelsen, jf. selskabslovens § 53, stk. 1, jf. § 55, stk. 1, nr. 1.

Den 14. november 2013 afsluttede Erhvervsstyrelsen sin behandling af anmodningen om indkaldelse til ekstraordinær generalforsamling.

...

Styrelsens afgørelse er ikke blevet indbragt for Erhvervsankenævnet.

Fristen for indbringelse udløb 4 uger efter modtagelsen af afgørelsen, der blev afsendt med almindelig brevpост til K, den 14. november 2013.

Ved en gennemgang af selskabets årsrapporter konstaterer styrelsen, at årsrapporterne for 2012 og 2013, der ikke tidligere var offentliggjort, ikke var underskrevet af de parter, som var involveret i sagen vedrørende tvist om adkomst til selskabets anparter.

På den baggrund sendte Erhvervsstyrelsen en opløsningstrussel den 8. december 2014 med en frist på 4 uger til, at selskabet kunne berigtige disse forhold i årsrapporterne.

Sagens retlige omstændigheder

Den påklagede afgørelse af 8. december 2014 er en opfølgning på styrelsens tidligere afgørelse af 14. november 2013. Af afgørelsen fremgår det direkte, at selskabets årsrapporter skal være godkendt af alle parter, som er involveret i sagen vedrørende tvist om ejerforholdet til selskabets anparter, indtil striden om adkomst er endeligt afgjort.

Når Erhvervsstyrelsen bliver opmærksom på, at der hersker tvivl om adkomsten til selskabets anparter, og at der indsendes dokumenter, som oplyses at dokumentere adkomsten, men som ikke anerkendes af de involverede parter, har styrelsens ikke mulighed for at afgøre sagen.

Erhvervsstyrelsen har ikke kompetence til at vurdere egentlige beviser, denne kompetence er tillægges alene domstolene.

Af selskabslovens § 16, stk. 3, fremgår det således, at hvis styrelsen er bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet. Endvidere fremgår det, at styrelsen kan offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Af årsregnskabslovens § 138 fremgår, at virksomheder omfattet af lovens regnskabsklasse B, C og D er forpligtet til at indsende årsrapport. Endvidere fremgår det af lovens § 150, at selskaber, der ikke indleverer deres årsrapport rettidigt, kan sendes til tvangsopløsning ved skifteretten med et varsel på 4 uger.

Erhvervsstyrelsens vurdering

Det vurderes, at styrelsen ikke på det oplyste grundlag har haft mulighed for eller hjemmel til at afgøre det indsendte bevismateriale i sagen vedrørende tvist om adkomst.

Da styrelsen tidligere har afgjort, at selskabet samt den kapitalejer, som efter det oplyste ejer 50 pct. af anparterne i enighed skal godkende blandt andet selskabets årsrapporter inden de offentliggøres, og at de indsendte årsrapporter ikke er godkendt af disse parter, er der efter styrelsens

opfattelse tilstrækkelig hjemmel til at oversende A ApS til tvangsopløsning ved skifteretten.

Erhvervsstyrelsen gør endvidere opmærksom på, at den indgivne klage må begrænses, således at denne alene vedrører styrelsens trussel om oversendelse til skifteretten. Den tidligere afgørelse om, at årsrapporter skal være godkendt af de parter, som var involveret i sagen vedrørende tvist om adkomst, henstår upåklaget. Styrelsens eventuelle oversendelse af selskabet til tvangsopløsning i skiftretten er således hjemlet i den tidligere afgørelse. ...”

Ved skrivelse af 12. marts 2015 har K yderligere anført:

” ...

Erhvervsstyrelsen har i sin udtalelse gjort følgende gældende i forhold til styrelsens afgørelse af den 14. november 2013:

”Der gøres i den forbindelse opmærksom på, at det ikke længere er muligt at påklage styrelsens afgørelse af 14. november 2013, da klagefristen udløb for mere end 1 år siden.”

og videre:

”Erhvervsstyrelsen gør endvidere opmærksom på, at den indgivne klage må begrænses, således at denne alene vedrører styrelsens trussel om oversendelse til skifteretten. Den tidligere afgørelse om, at årsrapporter skal være godkendt af de parter, som var involveret i sagen vedrørende tvist om adkomst, henstår upåklaget. Styrelsens eventuelle oversendelse af selskabet til tvangsopløsning i skifteretten er således hjemlet i den tidligere afgørelse.”

Hertil bemærkes, at retsvirkningen af styrelsens afgørelse af den 14. november 2013 *ikke* er, at styrelsen dermed har opnået den fornødne hjemmel til sin afgørelse af den 8. december 2014, idet en forvaltningsakt som allerede påpeget i min skrivelse af den 12. februar ikke er nogen retskilde.

Det juridiske spørgsmål i sagen er følgelig helt enkelt, om styrelsens afgørelse af den 8. december 2014 har hjemmel i lov eller anden ligestillet bemyndigelse.

Som jeg har redegjort for i min skrivelse af den 12. februar, er dette oplagt ikke tilfældet, og herefter er styrelsens afgørelse ugyldig og må annulleres.”

Ankenævnet udtaler:

Da det fremgår af Erhvervsstyrelsens afgørelse af 8. december 2014, at ”Før end selskabets årsrapport kan offentliggøres, må det dokumenteres, at parterne i enighed

har godkendt årsrapporten”, og da klager meddeles en frist på 4 uger til at indsende ”ovenstående”, findes klageadgangen – uanset at indholdet af afgørelsen af 8. december 2014 på dette punkt reelt er en gentagelse af, hvad der allerede fremgår af den tidligere upåklagede afgørelse fra styrelsen af 14. november 2013 – ikke at kunne begrænses til den del af styrelsens afgørelse, der vedrører truslen om oversendelse til skifteretten.

Det fremgår af selskabslovens § 16, stk. 3, at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Erhvervsankenævnet tiltræder ud fra de foreliggende oplysninger om uenigheden om adkomstforholdene til A ApS, at der foreligger en sådan tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, at styrelsen – bortset fra beslutninger truffet i enighed på en generalforsamling med deltagelse af alle involverede parter – har lukket for alle registreringer på selskabet, indtil styrelsen modtager dokumentation for, at ejerskabet er afklaret ved dom, voldgiftsavgørelse eller forlig.

Det tiltrædes herefter endvidere, at det, før selskabets årsrapport kan offentliggøres, må dokumenteres, at parterne i enighed har godkendt årsrapporten. Dokumentation kan som anført af Erhvervsstyrelsen ske i form af et af alle parter underskrevet generalforsamlingsreferat eller ved alle parters underskrift på årsrapportens forside.

Endelig tiltrædes styrelsens varsling om selskabets oversendelse til skifteretten med anmodning om selskabets tvangsopløsning, hvis ikke årsrapporten med den angivne dokumentation modtages senest 4 ugers fra afgørelsens datering.

Ankenævnet stadfæster herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse af 8. december 2014 således som den er ændret ved styrelsens redegørelse af 5. februar 2015.